

Nr 199

Av herr **Boman m. fl.**, om visst anslag till *Religionspedagogiska institutet*.

(Lika lydande med motion nr 300 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1961

And. E. Johansson

Lars Schött

Rudolf Boman

Rolf Kaijser

Thorsten Larsson

Anton Larsson

Maja Nilsson

Nr 200

Av herr **Carlsson, Eric, m. fl.**, om viss höjning av statsbidraget till *inackordering av skolbarn i elevhem eller enskilda hem, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 294 i Andra kammaren)

På skolans område har stora förändringar skett under 1950-talet, kanske främst på det organisatoriska området. Enligt statistisk årsbok minskade antalet skolenheter från 9 316 år 1950 till 7 502 år 1959. Samtidigt reducerades antalet läraravdelningar av B 2- och B 3-typ från 2 859 till 880. I enskilda kommuner har denna omdaning varit mycket kraftig. I en utredning om skogsbrukets arbetsmarknad (SOU 1956: 36) redovisas som exempel Säfsnäs kommun i Kopparbergs län, där antalet skolor vid 30-talets början var 22 mot 5 år 1960, en minskning med 17 skolor. Ett liknande exempel är Hedemora landskommun där skolornas antal år 1938 var 27 mot 9 år 1960.

Skälen till dessa indragningar är främst två: *barnglesheten*, som en följd av sjunkande födelsetal och utflyttning, samt ökade *krav på goda skolformer*, där B 3-skolan med intagning vartannat år liksom B 2-typen betraktas som inte önskvärd. Förutsättningen för denna centralisering av skolväsendet har varit och är de allt bättre kommunikationsmöjligheterna, bättre vägar och modernare fordon.

Skolindragningarna är alltid en källa till oro och bekymmer, då skolan utgör en värdefull del av en bygd, något av en samlingspunkt och kulturhärd. När man emellertid av skäl som här nämnts tvingas till vissa skolindragningar är det angeläget att tillse att elevernas skolmöjligheter inte